

Překreslování volebních okrsků, klasické či účelové zvané gerrymandering, je součástí amerického politického systému od samotného vzniku Spojených států. V poslední době se tento fenomén dostal do centra pozornosti odborníků, médií i voličů. Kritici gerrymandering považují za velký problém, který podle nich omezuje politickou soutěž, přispívá k nefunkčnosti volených institucí a celkově narušuje demokratickou povahu amerického politického systému. Zákodáři, kterým je svěřena pravomoc překreslovat volební okrsky, jsou obviňováni z toho, že volební proces „postavili na hlavu“, protože voličům nedovolují vybrat si svého kandidáta, nýbrž umožňují samotným kandidátům vybírat si své voliče. Překreslování volebních okrsků se v současnosti řídí určitými pravidly, z nichž nejvýznamnějšími jsou rovnost populace a zastoupení menšin. Spolu s dalšími zásadami slouží k omezení volnosti orgánů zodpovědných za překreslování, jimiž jsou nejčastěji státní zákonodárné sbory. Kvůli kritice, které v poslední době zákonodárné sbory čelí, byly vytvořeny různé komise s odlišnými pravomocemi a funkcemi. Nezávislé překreslovací komise, jejichž členové nejsou spojeni s politikou, schvalují nové plány bez zásahu zákonodárných sborů a představují dosavadní vrchol reformních snah. Mezi nejdiskutovanější části jakéhokoliv reformního návrhu patří vliv stranictví a politická soutěž. Reformátoři zatím zápolí s hledáním odpovědi na otázky, jaké jsou ideální složení a pravomoci komisí zodpovědných za překreslování a jakými principy by se jejich členové měli řídit. Cílem této diplomové práce je analyzovat platná pravidla překreslování a orgány za něj zodpovědné. Zároveň autor práce poukáže na neexistenci všeobecně přijímaného reformního návrhu a na úskalí, kterým jakákoliv reformní snaha musí čelit.